

Úřad vlády České republiky

V Praze 6. března 2017
Čj. 4640/2017-OPR-4

ROZHODNUTÍ

Úřad vlády České republiky, Odbor právní a kontrolní (dále jen „**Úřad vlády**“), jako věcně a místně příslušný správní orgán podle § 10 a § 11 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o informacích**“),

rozhodl

o podání pana Jiřího Řehoře, bytem Jihovýchodní II 867/4, Praha 4 – Záběhlice, PSČ: 141 00 (dále jen „**žadatel**“), o poskytnutí informací týkající se elektronické evidence tržeb a rizik spojených s používáním internetové technologie ve vozidlech ze dne 15. února 2017 (doručeno dne 17. února 2017)

takto:

Podle § 15 odst. 1 a § 3 odst. 3 zákona o informacích **se žádost odmítá.**

Odůvodnění

Žadatel se dopisem ze dne 15. února 2017 obrátil na Úřad vlády se žádostí o poskytnutí informací, které formuloval níže uvedeným způsobem:

„Prosíme Vás o zřízení nezávislé komise, která prošetří obsah zmíněné reklamy (etržby – Férově pro všechny), tj. jestli daná čísla nebyla účelově nadhodnocená. Pokud se ukáže, že Ministerstvo financí není schopné doložit daná čísla a že se jednalo o dezinformační kampaň za peníze daňových poplatníků, pak Vás podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, prosíme o zaslání informací, jak byli viníci potrestáni. Rovněž prosíme o zaslání závěrečné zprávy vyšetřovací komise včetně podkladových materiálů, které obdržela od Ministerstva financí ...“

„Dosud jsme nezaznamenali žádné kroky Úřadu vlády České republiky ohledně řešení této hrozby, a proto se na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím ptáme na studii (včetně evidenčního čísla v rámci elektronické evidence pošty) o těchto bezpečnostních hrozbách, ve které nepochybně je i časový plán na zabezpečení hranice České republiky a způsoby homologování těchto vozidel ...“

Dle § 2 odst. 1 zákona o informacích je Úřad vlády státním orgánem povinným poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti. Podle § 28 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, mu přísluší plnění úkolů souvisejících s odborným, organizačním a technickým zabezpečením činnosti vlády a jejích orgánů. Úřad vlády je tedy povinen poskytovat informace o věcech, které měla k dispozici vláda nebo její poradní nebo pracovní orgány.

V případě žádosti o zaslání informací o výsledku šetření obsahu reklamy etržby – Férově pro všechny, tuto informaci nelze poskytnout, neboť žadatelem navrhovaná komise nebyla dosud zřízena, a Úřad vlády tedy nedisponuje ani nemůže disponovat s ohledem na výše uvedené ani závěrečnou zprávou této vyšetřovací komise včetně podkladových materiálů ani informacemi o potrestání případných viníků.

Dle ustanovení § 3 odst. 3 uvedeného zákona se informací rozumí „*jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.*“ Žadatelova žádost však směřuje k poskytnutí informací, které nejsou žádným způsobem zaznamenány, a kterými Úřad vlády nedisponuje.

Požadovanou studii v části žádosti v „Návrhu řešení k ochraně občanů před automatickým řízením automobilů“, ve které jsou zmíněna rizika ve spojitosti s používáním internetové technologie ve vozidlech a ve které je zahrnut mj. i časový plán na zabezpečení hranice České republiky a způsoby homologování vozidel, není možné rovněž žadateli poskytnout, jelikož Úřad vlády ČR příslušnými srovnávacími tabulky nedisponuje. Jak výše uvedeno, Úřad vlády má povinnost poskytovat informace pouze o věcech, které měla k dispozici vláda nebo její poradní nebo pracovní orgány. V tomto konkrétním případě však nejde o informaci, kterou by Úřad vlády měl k dispozici.

K obdobné situaci se již dříve vyjádřil Nejvyšší správní soud např. ve svém rozsudku čj. 6 As 33/2011-83 ze dne 20. října 2011, kdy konstatoval, že: „*Informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, jsou existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu, a to zpravidla již v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace povinnému subjektu.*“

Jak z výše uvedeného vyplývá, Úřad vlády požadovanými informacemi nedisponuje, a nemůže tedy takové, z jeho pohledu neexistující, informace poskytnout. Je tedy zřejmé, že je v daném případě namísto přihlídnout k právní zásadě, že nikdo nemůže být zavázán plnit nemožné a že jsou splněny podmínky pro neposkytnutí informací podle § 3 odst. 3 zákona o informacích. Z těchto důvodů je na místě aplikovat ustanovení § 15 odst. 1 zákona o informacích, kde je stanoveno, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, a to zejména z důvodu, že neexistující informaci nelze poskytnout.

S odkazem na výše uvedené bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části.

Jelikož ve zbývající části podání žadatele se nejedná o žádost o informace s odkazem na zákon o informacích, byla žadateli v této části dne 20. února 2017 poskytnuta odpověď věcně příslušným útvarem Úřadu vlády ČR, Oddělením styku s veřejností.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho oznámení podat rozklad (§ 152 odst. 1 a 4 správního řádu), a to podáním učiněným u Úřadu vlády. O rozkladu rozhoduje vedoucí Úřadu vlády.

Lhůta k podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po dni, kdy bylo rozhodnutí účastníku řízení oznámeno (doručeno). Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den (§ 40 odst. 1 písm. a) a c) správního řádu). V případě, že rozhodnutí bylo uloženo u provozovatele poštovních služeb a nebylo dříve adresátem vyzvednuto, považuje se desátý den od připravení rozhodnutí k vyzvednutí za den doručení. Lhůta k podání rozkladu počíná v takových případech běžet dnem následujícím po uplynutí desátého dne, kdy bylo rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek ustanovení

§ 41 správního řádu požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.

Mgr. Jan Večeřa
ředitel Odboru právního a kontrolního

v z. Mgr. Eva Hanušová v.r.
vedoucí oddělení právního

Za správnost:

A handwritten signature in blue ink, appearing to be "Veronika Řezáčová".

Veronika Řezáčová